

Izhaja v Trstu
vsako soboto opoldne.
Kopirani se ne vračajo. Nepravilna pisma se ne sprejemajo.
Uredništvo in upravnništvo
ul. del Lavatolo št. 1, I.
TELEFON 18-67.

NARODNI DELAVEC

Posamezne štev. se prodajajo po 6 vin.
Inserati se računajo na milimetre v širini ne kolone, in sicer po 8 vin. za vsaki mm. Za več nego 10kratno objavo pa po dogovoru.
Naročnina za celo leto K 4.—; za pol leta in za četrt leta razmerno.

■ Glasilo „Narodne delavske organizacije“ v Trstu. ■

„Nar. del. organizacija“

priredi

v nedeljo, dne 26. septembra t. l.

ob 10. uri predpoludne

v prostorih „Narodnega doma“ v Trstu

Velik shod

delavcev c. kr. javnih skladišč.

Dnevni red: „Gibanje v prosti luki in stališče N. D. O.“

TOVARIŠI!

Važnost dnevnega reda je najboljša vspodbuja! Dolžnost vsakega delavca je, da pride na ta shod.

TRST, dne 22. septembra 1909.

Odbor „N. D. O.“ v Trstu.

Novi davki.

Življenje se je v zadnjih letih pri nas podražilo, da je groza. Kamor prideš, s komur govoriš, slišiš same tožbe o draginji. Človek se mora nehote vprašati, odkod to izhaja, kje je iskati vzrokov, in zakaj je samo pri nas v Avstriji postalo življenje tako drago in neznosno.

Samo z enim odgovorom odgovorimo lahko na vsa vprašanja: Vlada, ti si kriva, nemška prepotenca naše vlade je vse to zakrivila!

Včasih jo imel pri nas denar kako vrednost, zdaj pa menjaš zjutraj desetak, zvečer že nimaš skoro nič. Kaj bo, skrbi siromake, ki nimajo na razpologo desetakov, da bi jih menjavali. V teh težkih časih čutimo posebno mi delavci vso težo draginje. V mestih je postalo življenje proletarca, ki živi iz rok v usta, naravnost obupno.

Ogorčen je človek, ko vse premisli! Pri nas v Avstriji so od nekaj zanikerno in nesmiselno gospodarili. Na krmilu državne uprave so bili vedno možje, ki so navadno sila malo vedeli o gospodarstvu. S koruptivno protekcijo so se spravili do vladnega korita in so razsipali z državnim imetjem, da je bilo groza. Ali pa so „delali“ tako politiko, da je bil njen končni efekt le velikanski minus v prečudni bilanci državnega premoženja.

Pred nekaj leti so si izmislili premodri državniki, da je treba nagajati mali Srbiji in ji zapreti mejo. Seveda so prepozno videli, kako strahovito so se bramirali. Srbija si je našla drugih potov za svoj izvoz, mi pa smo si pridobili enega neprijatelja več na Balkanu — tedaj tam, kjer bi morala Avstrija videti svojo najlepšo bodočnost, če bi je ne slepilo grdo sovražstvo do vsega, kar je slovanskega. Od tiste sloveče carinske vojne datira vedno naraščajoča draginja. Pa bi morda že prenesli tudi to, če bi bilo pomagano kaj celoti, ampak tega ni. Naš kmet ječi pod težo davkov slejkoprej. La pojdite na deželo in vprašajte kmeta, kako živi. Ta vam bo povedal stvari, da se vam bodo lasje ježili. A tudi uradnik z najlepšo plačo ne more shajati, slabše plačani vslužbenci pa le životarijo še.

Aehrenthal jo je bil res korenito zavozil. Provociral je s svojo nerodnostjo skoro krvavo vojno, katera bi nam morda bila zadala udarcev, ki bi nam bili še dolgo nevarni. V zadnjem hipu šele se je bilo posrečilo evropskim velevladstvom, da so preprečile krvavi ples. Ampak ostala nam

njeno lice in bujni lasje — o, človek ki kar zdijal in jo vgriznil...

Znanci so me sicer zaradi njenega lica dražili s „polno luno“ in takimi brezvestnimi neslanostimi. Ti buzaronski cuki so trdili celo, da je vsa njena žametno nežna, lepa in okrogla zunanost samo produkt umnega gospodarstva pred ogle dalom in vidno znamenje napredujoče šivankarske tehnike...

Bog jim ne šteje v greh tega grdega obrekovanja, jaz sem jim že brezpogojno odpustil.

Ali takrat me je pa le jezilo, čeprav take grde čenče niso mogle zmanjšati moje koprneče ljubezni niti za las.

Kaj še! Preplemenito sem ljubil, prevdano je vtripalo nemirno in bolno moje srce... Postajal sem na oglu ulice in neznanosko hrepenel proti trgu, odkoder je imela priti paša mojih lačnih oči in menda pogoj mojega življenja...

Kaj se boš smejal — enkrat vsak zbrenči. Kaj pa bi bilo, če bi bili vsi ljudje pametni in razsodni! Saj človek le živi in se raduje od in vsled nespameti svojih soljudi.

Razburjenosti ves se tresoč, sem čakal, da je defilirala mimo mene in me morda malomarno in začudeno pobožala s srničnimi očmi... joi, kar zabolelo me je in zapeklo tako-le nekje v prsih...

je posledica avstrijske lahkomišelnosti, in z ogromnimi davki moramo plačevati račun, ki ga je napravila brezvestna vlada.

Osemsto in še več milijonov je slala mobilizacija letošnjo pomlad. Vso to ogromno vsoto morajo seveda plačati davkoplačevalci. Nov povod draginje.

Zdaj zahteva vlada novih ogromnih vsot, več milijonov za mornarico in vojaštvo sploh. Torej nimamo menda že dosti vojaških bremen! Kaj mislijo neki ti možje na Dunaju?! Kam nas silijo ti prečudni državniki s svojo ignoranco. Mi ne moremo prenašati teh nepotrebnih vojaških bremen več; saj smo to prenašali mirno in preudarno, dokler smo mogli. A zdaj vidimo, da so vsa bremena zastoj in brezvspešna. Saj nima nihče od teh večnih stroškov kakih koristi nego le velekapital in — vsenemska, pruska ideja. Mirno lahko napišemo, da je iskati izvora večnjemu našemu oboroževanju v Berlinu. Nemčija hoče imeti Avstrijo vojaško močno in dobro oboroženo. In res, kdor premotri politiko, posebno zunanjo, mora spoznati, da je uboga naša širša domovina le pokorna pruska satrapija, ki jo indirektno upravlja in vodi nemški cesar. Prav pred kratkim je spet poslal nemški Vili svojega kancelarja na Dunaj. Kaj prida gotovo ni sklepal z našim ministrom. Pred takimi obiski nas more bti le strah.

In vsi ti novi milijoni za vojaštvo bodo seveda morali iti iz žepov že tako preobloženih davkoplačevalcev. A kaj bo posledica? Še večja draginja ko je že. Zakaj vsi tisti, ki bodo nosili novo breme, ga bodo po možnosti prevahili na druge, ki so od njih odvisni. Nanovo obdačen producent bo protisnil na izstradane konsumente, in med temi je gotovo v prvi vrsti najbolj občutljivo delavstvo, proletariat delevski in razumniški. To je na dlani. Z grozo v srcu se moramo vpraševati: Kam plovemo, kaj bo!

A na Dunaju menda prav nič ne slutijo, kam so pritirali državo, prav nič ne vejo, da ne moremo prenašati vseh teh bremen. Človeku se zdi, da se godijo te manipulacije s hudobnim namenom, da bi čimprej razrušili, kar danes vsej še za silo stoji.

Militarizem nas neusmiljeno tepe. Najlepša mladostna leta vzame človeku, zdravje mu pokvari in večkrat tudi eksistenco. In nikogar ni, ki bi povzdignil glas proti zakonito-dovoljenemu pouku morilstva. Toliko se bahamo s prosveto, ves svet je je poln — pa vendar slavimo preračunjeno morenjenje ko nekako junaštvo, čednosti.

Sentimentalno bi bil rad vzdihnil, pa me je držalo v grlu in mi nekaj gomazelo po vsem telesu, da sem kar odvrnelo bulil za njo in sem jo z navdušenimi očmi objemal in kanibalsko požiral.

Ves trd sem še enkrat konstatiral, da je ni lepše punice pod županom in našim solncem, da nima tako divnih nožic in tako sakramensko lepih bokov nobena več.

Kakor Gavrizankar ali vsaj kakor Triglav!

O satan in tvoj patron — ti njeni boki, ta meča in pa lice in tiste oči!

V tla sem pogledal, in ciganske in gosposke misli in želje so me obšle, da sem prezrl svojega profesorja, ki je odstopical prav tik mene preko ulice.

Dostojneše se vedite na ulici pa bolje se učite — me je ves jezen spomnil pred katedrom visoke moje ljubezni in me je s finim svinčnikom ovekovečil v svojem katalogu...

Grdoba čemerna, že tako sem mu zameril, da me je poklical in vrgel iz poetičnih višav ljubezenskih sanj na prozaična in pusta tla spredaj pred klopki — zdaj mi dela pa še skrbi s tistimi usodnimi kljukami...

O poezija ljubezni — ti prozaične muze!

(Pride še.)

PODLISTEK.

Smešne povesti.

Črtica Iv. Z—c.

Trubadur.

Moj prijatelj Janko je nosil dolge črne lase, lepo nakodrane in ženialno strmeče izpod klobuka. To ga je najbrže opravičevalo, da je bil neprestano in nesrečno zaljubljen. In revež se je čisto resno bal, da bo prej ali slej kaka obupana punica strtega srca in prevaranih nad skočila v vodo zaradi njega in njegovih las.

Davno že sta se bili ločili najini poti, pred nekaj meseci pa sva se sešla in se tega prav fantovsko veselila.

„Ti, kaj se je ta in ta že omožila?“

„Kdaj že! Saj je že vse živo okoli nje...“

„Ni mogoče! Sicer pa — Bog ji daj dobro.“

„No, kako pa s tvojim fantovskim stanom?“

Nalašč sem ga vprašal, ker sem vedel, da bo povedal vse odkrito in po resnici. In njegove povesti so bili presrečne in mične. Zakaj doživel je mnogo — več slabega ko dobrega.

„Sama mamka božja Zaplaška — me je obvarovala dozda še pred vsako resno nesrečo, ko sem brodaril okoli pristana svetega zakonskega stanu. Moj angelček varuh me je vedno pravočasno opozoril, ko je stregel ta capinski svet po moji prostosti.“

Včasih me je imel celo malo preveč pod svojim okriljem. Ni namreč dobro, če delaš samo pametno in misliš pravično. Ponižnost pa skromnost in take čednosti so neljuba zavora kolesu pravega človeškega življenja dandanes. Čimbolj si nadut in drzen, tembolj si človek, sposoben življenja in njegovih prijetnosti.

Ti in jaz se še nisva poznala, ko je prvokrat vzplapolal kres moje mlade, prve in vzvišene ljubezni.

Kakšna je bila moja ljubica? I, hudičja, lepa, sveža in mlada, taka je bila, da bi bil ležal pred njo na kolenih ali pa na trebuhu — kakor bi bilo bolj prav — in bi jo bil častil in oboževal... pa če bi bila hotela — do sodnjega dne.

Kaj se mi boš posmehoval! Saj je nisem molil, tudi očitno častil ne; ampak bal sem se zlodja, bal.

Prav privoščil bi Ti bil, da bi bil videl, kako čudovito prožno se je zibalo rajska njeno telesce na tistih nežnih in rafinirano fino oblikovanih nožicah. Pa

Ruski car je pred leti hotel spraviti v svet novo idejo — razoboroževalno akcijo. Pa Evropa ni hotela o tem nič slišati — ruski car sam je vodil veliko vojno proti Japonski.

To bi bilo za našo zahtevo, da naj nam zmanjšajo vojaška bremena nekako protislovje. Pa ni. Samo naši zastopniki bi naj odrekli vladni luksuz novega orožja in večjega kontingenta rekrutov; da bi se pa ne bilo potem bati kake vojne z našimi sosedi, pa previdno in pošteno živimo in pametno gospodarimo.

Svitarji gotovo bolj srečno živijo in v večjem blagru, pa nimajo takih vojaških bremen. Tudi Angleži in Amerikanci ne trpijo prav nič, ko nimajo tako velike stalne vojske. Samo mi moramo žrtvovati kri in denar vojaškemu molohu, ker je Nemčija vojaška država takorekoč in ker ona to zahteva, da bomo morali in mogli nositi kožo na prodaj za njene vsenemške aspiracije.

Vlada bi si rada pomagala tudi z monopoli. Zdaj hoče monopolizirati izdelovanje vžgalic! Nič ne rečemo danes o monopolih. Samo toliko bi trdili, da se ji najbrže tudi ta stvar ponesreči. Bolj pametno bi storila, če bi napravila red v državi, če bi z enako mero delila pravice.

Če hočemo, da se naše zamotane razmere kdaj zboljšajo, je treba najprej miru in sprave z nezadovoljnimi narodi. Naj nikar več ne računna s potrpežljivostjo, s katero so posebno slovanski narodi prenašali krivice, Slovani, ki tvorijo pravzaprav številno večino v Avstriji. Neha naj z dosedanjim sistemom, da je treba vse ubiti, kar je slovanskega in hoče kvišku. Ni je sile, ki bi zadržala tok časa. In zdaj je vrsta na Slovane, da pridejo do svoje veljave v svetovni ulogi. Bili so na vrhuncu Grki, Romani, za temi Germani — zdaj morajo priti Slovani. Naravni razvoj stvari to zahteva.

Zato ne postopa Avstrija modro, ko se bori proti naravi sami.

Nobeno oboroževanje, še tako veliki davki bi ne mogli ustaviti veletoka, ki so se mu odprle struge.

Mi smo dobri Avstrijci, še predobri. Morda se nam ravno vsled tega godi tako slabo. Ne bi hoteli, da bi se kaj spremenil državni zemljevid. Ampak vlada to najbrže sama hoče, zakaj drugače si ne moremo razlagati njene politike. S svojimi večnimi šikanami, z neprestanim draženjem narodov si izpodkopa samo tla pod seboj. In nazadnje pa nas obremenjuje z zmerom večjimi davki, posebno vojaškimi.

Enkrat so se nam morale odpreti oči, da smo spoznali, zakaj vse to. Za nemško državo mi Avstrijci, ki smo za svojo domovino prelili že toliko krvi, ne bomo trpeli in krvarive.

V prihodnjem zasedanju državnega zbora naj naši poslanci pošteno zaropčejo proti krivični vladni. Niti vinarja naj ji ne dovolijo in možko naj z njo obračunajo za vse. Saj gradiva se je nabralo več ko dovolj. Spoznajo naj visoki gospodje na Dunaju, da imajo opraviti res z ljudskimi zastopniki. In ljudstvo jim svojim zastopnikom bo hvaležno, če bodo neustrašeno in odločno povedali njegovo mnenje. Dovolj imamo davkov — pomoči in rešitve pričakujemo!

Ampak mi se ne smemo preveč udati lepim mislim. Delati moramo, tudi sami si moramo pomagati, ko dozdaj ni pomoči od drugod. Trdna organizacija, smoteno združništvo, samopomoč nam bo odpomogla.

Slovenski proletarci, skup in na delo!

DELAVCI!

opišite se v „Konsumne zadruge“

Zavarovanje za starost in onemoglost.

Eno najbolj perečih vprašanj je vse-kako zavarovanje za starost in onemoglost. Sploh velja načelo, da mora vsak skrbeti v mladosti in dokler je še sposoben za zaslužek, da si kaj prihrani za takrat, ko radi starosti ali bolezni obnemore. Jablane, hruške in druge cepe, cepi v mladosti za stare zob; tako so nas učili že v ljudski šoli. A vsak nima zemlje za nasajevanje jablan in hrušk. Ogromna večina ljudstva je, ki nima drugega ko dvoje zdravih rok. Seveda se razume gornji rok lahko tudi v drugačnem smislu, v smislu, da mora vsak štediti v mladosti, da bo imel v starosti od česa

živeti. In navadno velja rek, da človek nikedar ne zasluži toliko, da ne bi lahko vsega zapravil, a tudi nikdar tako malo, da ne bi si lahko česa prihranil. To je tudi popolnoma resnično v teoriji; a v praksi izgleda vsa stvar popolnoma drugače.

Vzemimo n. pr. delavca, ki je oče par otrok. On dela in se trudi na vse mogoče načine, varči sam, varči žena, tako da si res prihrani s sknplnim trudom morda v par letih kak stotak. Za kaj takega je treba pri današnji draginji pač skrajne varčnosti, oba, mož in žena, morata biti prava umetnika v štedenju in gospodarstvu. To je težko. A če se najde vendar-le kak delavec, kaka delavska družina, ki ima nekoliko prihrankov, so to le redke izjeme, ki se imajo zahvaliti za svoje prihranke lastni pridnosti in varčnosti in tudi morda izključno srečnemu slučaju, da so lahko neprenehoma služili, da niso bili nikdar brez posla, da ni bilo nikdar bolezni v družini. A koliko je takih slučajev? Oboli mož, oboli žena, oboli otroci, pride doba brezposelnosti itd. V vseh takih slučajih se je treba — hočeš, nočeš, moraš — dotakniti prihrankov. A ko nastane spet normalne razmere, so na mestu prejšnjih prihrankov dolгови. Tedaj je pa treba delati, truditi se in varčiti, da se poplača dolgove. A znana stvar je, da se človek, ki je enkrat zabredel v dolgove, le težko izkoplje iz njih. A če se tudi zgodi, da se posreči delavski družini, ki jo radi bolezni in drugih nesreč zabredla v dolgove, da se polagoma izkoplje iz njih, jo vrže vsaka nesreča spet v prejšnji položaj. Tako se bori ubogi delavec celo življenje za svoj ekonomski obstanek, dela in se trudi, a ko mu nekega dne obnemorejo telesne moči, mu pravi njegov delodajalec: Ne morem te več rabiti, hodi, kamorti drago. Človek je delal celo življenje, pa ga vržejo na cesto! Imamo sicer zakon, po katerem so občine dolžne skrbeti za svoje obnemogle občinarje, a vemo vsi, kako skrbje posebno kmetijske občine za svoje siromake. Ta oskrb je navadno taka, da je sicer za umiranje preveč, a za življenje premalo.

Ampak recimo tudi, da bi bila taka oskrb popolnoma zadostna, je to zmerom le miloščina. In kako pride ubogi delavec, ki je celo življenje pošteno delal, do tega, da mora biti na stare dni odvisen od milosti drugih ljudi?

Državni uradnik ali uslužbenec ima pravico do pokojnine, ko je postal nezmožen za službo. Pri tem velja načelo, da je država dolžna skrbeti za onega, ki je izčrpal v njeni službi vse svoje moči. A sedaj vprašamo: Kaj je država drugega ko skupina posameznih ljudi? Brez teh posameznikov ne bi bilo niti države. Iz tega sledi, da niso pojedinci tu radi države, ampak država radi njih. Pri tem je popolnoma vseeno, ali opravlja kdo posel pri prostega težaka ali posel visokega uradnika. Če bi ne bilo težaka, bi ne mogel obstajati niti visok uradnik. Država bi se dala primerjati z mehanizmom stroja. Navidezno je pri stroju dosti večjega pomena važen vijak, nego priprost žebelj. In vendar bi tudi brez najmanjšega žebelja mehanizem ne mogel več redno delovati. Iz tega pa sledi druga resnica, da so vsi udje mehanizma enako potrebni. Priprost težak je torej za državo ravno tako potreben kakor visok uradnik, oni je v svojem delokrogu istotako potreben, kakor ta, ima napram državi iste dolžnosti, samo v drugi obliki, sme torej zahtevati tudi iste pravice. Če torej država skrbi za penzijo svojih uradnikov, mora skrbeti tudi za penzijo ostalih svojih državljanov, ker takrat, ko ne bo državljanov, tudi uradnikov ne bo več.

Oskrba za slučaj starosti in obnemoglosti je torej nekaj, kar ima vsak državljan pravico zahtevati, a to ne morda kot miloščina, ki jo dobi od države, ampak kot nekaj, kar mu je država dolžna dati.

To bi bilo v teoriji. Ker pa prihajajo od nekaterih strani z vsemi mogočimi izgovori, da splošnega zavarovanja za starost in obnemoglost ni mogoče izvesti, se povrnemo v prihodnji številki na ta predmet, da pojasnimo, kako si predstavljamo mi v praksi to zavarovanje.

Danes samo še toliko rečemo, da bi tako zavarovanje, ki je potrebno in pereča in neizprosna zahteva časa, ne stalo države niti majhen del tega, kar mirno in hladnokrvno izmeče leto za letom za različna orožja!

Oskrba za slučaj starosti in obnemoglosti je torej nekaj, kar ima vsak državljan pravico zahtevati, a to ne morda kot miloščina, ki jo dobi od države, ampak kot nekaj, kar mu je država dolžna dati.

To bi bilo v teoriji. Ker pa prihajajo od nekaterih strani z vsemi mogočimi izgovori, da splošnega zavarovanja za starost in obnemoglost ni mogoče izvesti, se povrnemo v prihodnji številki na ta predmet, da pojasnimo, kako si predstavljamo mi v praksi to zavarovanje.

Danes samo še toliko rečemo, da bi tako zavarovanje, ki je potrebno in pereča in neizprosna zahteva časa, ne stalo države niti majhen del tega, kar mirno in hladnokrvno izmeče leto za letom za različna orožja!

Zveza jugoslov. železničarjev.

Tovarišem železničarjem bodi na različna vprašanja v pojasnilo, da pravila še niso dospela od ministerstva. Pričakujemo jih vsak čas. Ker se vrši potem precej ustanovni občni zbor, pozivljamo že vpi-

sane člane železničarje, da razvijejo živahno agitacijo in nabirajo člane. Vsak naj pridobi enega novega člana, da lahko stopimo potem že z močno organizacijo na plan.

Agitacija za nabiranje članov je tem lažja, ker že pravila sama dajejo točno pojasnilo, da nam ne gre zato da nabiramo člane za kako parado, ampak da je potreba, da se združimo v močni organizaciji; zakaj le na ta način lahko zastopamo težnje in zahtevamo zastopanje slovenskih železničarjev. Ne samo to. Mi jim hočemo pomoči tudi v slučaju bolezni ali kake druge neprilike in jim nuditi v službenih sporih pravovarstvo.

Nadalje dobi vsak član brezplačno na dom „Narodnega Delavca“, ki mu bo poleg dnevnih dogodkov prinašal v posebni rubriki „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ strokovna razpravljanja. Ob enem bomo v tej rubriki razpravljali tudi o razmerah pri železnici sploh. Če hočemo doseči svoj smoter, je treba točnega, skupnega delovanja in vestnega sodelovanja posameznikov.

Da je bila ustanovitev „Zveze jugosl. železničarjev“ potrebna, priča dejstvo, da je zanimanje za to organizacijo med slovenskimi železničarji jako veliko. Vzlic temu, da pravila še niso potrjena, prihajajo od različnih strani in postaj pisma pripravljalnemu odboru, da naj pridemo vstanovljat podružnice.

S tem smo deloma že pričeli in tudi danes (soboto) in jutri (nedeljo) se izvoli v dveh večjih postajah južne in državne železnice pripravljalni odbor za ustanovitev podružnic. Drugi teden nadaljujemo v tej smeri. Lahko rečemo, da bodo po odobrenju pravil rastle podružnice kakor gobe po dežju. Veliko zanimanje za stvar tedaj kaže, da smo storili prav, ko smo se odločili ustanoviti „Zvezo jugoslov. železničarjev“.

Zaradi oblega dela pa, ki nas čaka, je potrebno, da se vpiše, posebno pri centrali v Trstu, vsak železničar, ki misli stopiti v naše bojne vrste, čim prej, ker treba je še mnogo delavnih moči, zmognih sodelovalcev za naše prepotrebno železniško organizacijo. Ako imamo na razpolago že pri ustanovitvi dobre moči, tedaj nam nam bo mogoče izvoliti tudi tak odbor, ki bo kos težki nalogi, ki smo si jo stavili. Dozdaj slovenski železničarji nismo imeli zastopstva ali zaščite, bili smo le privesek drugim, katerim je bilo do močne stranke, ne pa toliko za koristi slovenskih ali sploh železničarjev, kar pričajo razne pritožbe, ki jih čujemo vsak dan.

Hočemo torej zastaviti v „Zvezi jugoslov. žel.“ vse moči za koristi slovenskih železničarjev. In to je mogoče le, ako se tesno združimo v močno armado. Pristopi naj vsak k „Zvezi jugoslovanskih železničarjev“ in potem bo delovanje lahko. Slovenski železničarji na krov! Ne dajmo se več zasmehovati. Dolgoletna izkušnja nas je poučila, da nimamo res od nikogar več kaj pričakovati. Navezani smo sami nase; sami in v zvezi z drugimi slov. železničarji bomo hodili zmagovalno pot stanovske in na narodni podlagi temeljujoče organizacije!

* * *

Sestanek železničarjev v Sežani.

Dne 18. t. m. se je zbralo nekaj železničarjev, da se pogovorijo o pristopu k „Zvezi jugoslov. železničarjev“. Došel je tudi poročevalec od centrale, ki je pojasnil navzočim v kratkih besedah pomen „Zveze“. Navzoči so sklenili, da hočejo pristopiti k „Zvezi“ in so obljubili kar največjo agitacijo, da bo možno ustanoviti ne samo vplačevalnega odseka, ampak celo še podružnico, za katero je treba najmanj 20 članov. Upamo, da bo ta stvar po pridnem prizadevanju posameznikov kmalu dozorela in da bo mogoče ustanoviti lahko v najkrajšem času podružnico. Slovenski železničarji spada le v „Zvezo jugoslov. železničarjev“, ker samo tam je njegovo mesto, le tam bode našel nesebičnih zastopnikov svojih teženj. Zatorej, železničarji, prigrasite se kar najhitreje.

Sestanek železničarjev v Hrpeljah.

Sestanek železničarjev, ki ga je sklicala „Zveza jugoslovanskih železničarjev“, se je vršil v Hrpeljah dne 19. t. m. v svrhu informacij o eventualnem pristopu k „Zvezi jugoslov. žel.“ Obnesel se je ne pričakovano ugodno. Brez posebne agitacije se je zbralo skoraj vse službe prosto osebe, približno 30 oseb.

Ko je končal poročevalec, ki je bil odposlan od centrale, svoje poročilo in razjasnil navzočim „Pravila“, se je pojavilo med navzočimi vidno zanimanje za „Zvezo jugoslov. žel.“ in se je končno enoglasno sklenilo, da pristopijo vsi k „Zvezi“. Ustanovni shod bo, kadar bodo potrjena pravila. Upamo, da se to zgodi lahko že v

začetku meseca oktobra, in da bo v Hrpeljah ustanovljena prva podružnica „Zveze jugoslov. žel.“

Veseli pojav je to, da spoznajo železničarji, ne da bi bilo treba posebne agitacije, da spadajo le v narodno organizacijo, ker samo ta bo zastopala koristi in težnje slovenskih železničarjev tako, kakor je treba, ne da bi iskala zase kakih strankarskih ali osebnih koristi. Na Vas pa, železničarji iz Hrpelj, je pa centrala lahko ponosna; upamo, da Vaš slozni sklep, pristopiti „Zvezi jugoslov. žel.“, vzbudi tudi v vseh železničarjih po drugih krajih stanovsko in narodno zavest, da bodo sledili Vašemu vzgledu. Ne omejitve svojega delovanja samo zase, ampak podučite tudi druge železničarje o naši „Zvezi“ in jih privedite v naš tabor.

Vabilo na naročbo.

Cenjene tovariše in naročnike „Narodnega Delavca“ opozarjamo, da je upravno leto poteklo. Tovariše naročnike prosimo, da bi nam blagovolili ostati zvesti in da bi nam poslali naročnino tudi za naprej.

„NARODNI DELAVEC“ se bo razvijal, se bo razširjal in spopolnjeval, če nas bote podpirali z obilo naročbo.

Vsak tovariš delavec, vsaka delavska družina, slovenska hiša imej „Narodnega Delavca“.

„Narodni Delavec“ stane na leto le štiri krone.

DOMAČE VESTI.

Italijanstvo Trsta. Goriški poslanci je nesramno potegnili javnost, ko je bil razglasil, da je vlada preklicala premestitev moškega učiteljskega iz Kopra v Gorico. Ravno nasprotno je res. Učiteljske se je že preselilo v Gorico, tam so že profesorji in dijaki, ki samo čakajo, da se vse uredi za redni pouk.

In razžaljeno italijanstvo je na nogah. Pa prav na šibkih. Bombič je grozil vladni, da izbruhne ljudska revolucija, če bi prišla ta šola v Gorico. In zdaj, ko je vse to že gotovo in dovršeno? Nič! Nekaj pouličnih lenuhov in zanikernih postopačev malo živžga in hoče nekako demonstrirati ljudstvo, narod se jim pa smeje!

Tudi naši ljubi tržaški Italijani so začutili potrebo pouličnih pajacov. Sklicali so preteklo sredo nekaj shod, ki se pa ni mogel vršiti, ker so ga Italijani in socialisti razbili sami. Ampak, kako strašno so se blamirali, komaj menda uvidijo. Zvečer se nabere nekaj otročajeve na Acquedotto in sopranirajo otroške klice v veliko veselje in zabavo šetajočega občinstva, ki ima tako zgodnji predpust.

Stavili bi kaj, da 80% „demonstratorov“ ne ve, kaj hočejo. To je menda uvidela že tudi policija, ki se ne zmeni več mnogo za te junake.

Nočemo opisovati klavernih demonstracij, presmešne in premalenkosti so. Italijani se toliko bahajo s svojo toliko in tolikotisočletno prosveto, pa so tako omejeni in — zabiti.

Ampak, dragi sosedje, kaj hočete vendar? Kaj braniti svoje kaj malo pristno italijanstvo, ko mu nihče ničesar noče! Ti ubogi študentki vendar ne bodo poslovenili Gorice! Prvič je Gorica že zdaj po veliki večini slovenska, kakor tudi vsa dežela; drugič je pa to, da pride učitelj šče iz umazanega gnezda v malo bolj dostojno mesto samo v korist kulture, prosvete, za katero vi tako gorite. Iz pedagogičnih ozirov se je vlada morala odločiti za ta korak. Morala se je. A nikar ne mislite, da morda Slovincem na ljubo. O ne! Pravičnost in razmere so jo prisilile. Kar sprijaznite se z dejstvom! Tako je tudi mi moramo priti kdaj na vrsto. Saj vas je vlada dosti dolgo protežirala. Pogledajte na volilne sisteme za državni in deželni zbor.

To uvidijo tudi nekateri Italijani, ki mislijo trezno. Govorili smo te dni slučajno z nekim Italijanom, ki je kar odkrito priznal, da se Italijani že dolgo niso tako

blamirali ko zdaj. Res je to. Blamirali so se, in prav jim je!

Silvio Pagnini bi rad koval iz vseh teh čednih in otročjih homatij svoj strankarski kapital.

Kako je revež naiven!

Od Sv. Ivana. Dne 5. t. m. smo imeli tu pri Sv. Ivanu veselico sokolskega društva. Ker je imel neki naš tovariš N. D. O. tudi dečka v sokolskem kraju se ni udeležil slavnostnega izleta v Ajdovščino, ker je želel viditi svojega ljubljence pri nastopu sokolašev.

Popoldne je šel s svojo ženo in dvanajsetnim otrokom k slavnosti v „Narodni Dom“; zvečer se je mirno vračal domu. Ker stanuje v bližini gostilne, kjer domuje svetoivansko izobraževalno društvo; je kot navadno zavlil v to gostilno na čašo vina pogovarjal se je s prijatelji, nič žalega sluteč mož, končanih šestih križev. Pripovedoval je gostom o sokolski slavnosti, na kateri je prvokrat nastopil njegov mali.

Ko sliši za seboj, da se nekdo glasno posmehuje, se koj pripravi na odhod. Hoče vstati in oditi, a nekdo ga od zadaj podere na tla štirje, planejo po njem in ga obdelujejo s pestmi in nogami, da je bilo groza, do nezvesti. V imenu ljubezni do bližnjega, v imenu krščanske vzgoje je moral občutiti 63-letni starček surovost in podivjanost hinavskih fanatikov.

Zakaj so tako sirovo ravnali z njim? Morda zato, ker je zvest ud in agitator N. D. O., zaveden sin svojega naroda, ali ker je že starček končal 60. leto!

Napadalce pozna, in malo bi se treba truditi, da bi jih tudi policija spoznala. A on noče, da bi bili kaznovani, je boljši kristijan nego katoliški divjaki. Da se dokazuje, kaj tacega pri Sv. Ivanu ni pripetilo, zdej kaj tacega pri Sv. Ivanu ni pripetilo, mislimo, da ni treba še posebej omenjati.

Tržaškimi Slovencem je bil Sv. Ivan zmerom močna in zanesljiva narodna trdnjava. In vsi so radi prihajali med prijazne svetoivance. Zdej pa bo menda drugače. Človek niti življenja ne bo več varen pred nekaterimi ljudmi.

Tako bi ne smeli vzgajati duhovščina in najeti apostelji našega naroda, ki ga hočejo preroditi „v Kristusu kralju“.

Glasb. dr. „Trst“ priredi v nedeljo 3. oktobra v kons. društvu v Rojanu veliko vinsko trgatve. Spomnili so se tudi na naš list! Živeli!

Te dni so ali še bodo spustili v morje iz ladjedelnice v Trziču v kratkem kar tri parnike in sicer „Brioni“, v kratkem bo splaval parnik „Sarajevo“ in za tem še „Ilirija“. Parniki so lepi in narejeni po najmodernejših vzorih in so last „Avstrijskega Lloyd“a.

Gostilno „Andemo de Franz“ v ul. Ireneo della Croce priporočamo svojim tovarišem, ki jim je predalec v našo združeno gostilno. Gospodar je naš človek, ki vam postreže z okusno jedjo in dobro pijačo po nizkih cenah. V gostilni se shaja mnogo Slovencev; tu je bilo nabranih mnogo darov za štrakujoče v Ajdovščini.

Naše zadrage.

Dne 23. t. m. se je otvorilo v ulici Miramar šte. 9 drugo skladišče Konsumne zadruge.

Tovariši bližnjega Rojana, Škorklje, in Grete, vpišite se čim prej v drugo ter pridno se poslužujte pri nakupovanju svojih potrebščin tega skladišča.

Tretje skladišče Konsumne zadruge v Šklednju se otvori sredi meseca oktobra. Dan na dan raste število novih združnikov, kar priča o velikem zanimanju, ki ga gojijo ondodni tovariši do združništva.

Prireditve N. D. O.

Pondeljek, dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer. Seja odbora za Rojan. Kraj „Konsumno društvo“ pri cerkvi.

Sreda, dne 29. t. m. Seja osrednjega odbora.

Sobota, dne 2. oktobra t. l. ob 8. uri zvečer. Seja odbora za Sv. Jakob. Kraj soba pevskega društva „Ilirija“ (ulica Montecchi).

DOPISI.

Solkan. Tukaj se je predminolo soboto vršilo predavanje tov. Knafliča iz Gorice. „O socijalnih teorijah“. Predavanje je bilo izvrstno obiskano. Tovariši so njegovim izvajanjem z zanimanjem sledili. Minolo soboto se je predavanje nadaljevalo.

Tukaj zbiramo tudi člane za konsumno zadruge članov N. D. O. Deležnikov se je prijavilo dosedaj že 26. (Rdeči prapor je pisal, da imamo 12 članov vsega skupaj! Dermotizem na Goriškem gre v klasje!)

Darovi.

Za štrakujoče v Ajdovščini se je svoj čas nabralo v gostilni „Andemo de Franz“ ulica Ireneo della Croce K 14-20. Hvala iskrena!

Na veselici v Ajdovščini, se je nabralo oziroma so plačali kazen ker niso imeli vžigalic C. in M. med tovariši K 2-60.

Dar. O priliki izleta v Ajdovščino je doplačal tov. Hochmüller en vozni listek in je imel po naročilu odbora tudi neke druge stroške, v skupnem znesku K 5-50. Ker ni zahteval povračila te svote, ampak jo je daroval v prid „Narodnega Delavca“, izreka mu odbor N. D. O. pristrčno zahvalo.

Književnost.

Jaka Štoka: Moč uniforme. Pisatelj je igro temeljito predelal in vporabil vse izkušnje ob njeni premieri lanske leto. Intendanca našega gledališča je vzela to igro na repertoar za to sezono. Igri želimo mnogo uspeha, g. pisatelju pa poguma za nadaljno delo. — Čujemo, da skriva Jaka Štoka novo burko enodejanko. — Na dan žnjo.

Natečaj.

Konsumna zadruza N. D. O. Trst, ulica Bosco 17, razpisuje mesto voditelja-prodajalca za svojo prodajalno v Šklednju. Ponudbe, opremljene s izpričevali dosedanjih služb in pogoji, posebno glede plače, je nasloviti na odbor omenjene zadruge do 10. oktobra. Ponudniki naj nave-dejo tudi višino svoje kavicje.

Službo je nastopiti 15. oktobra.

Odgovorni urednik: ŠTEFAN KOS.
Lestnica in izdajateljica: NARODNA DELAVSKA ORGANIZACIJA v Trstu.
Tiska: TISKARNA „EDINOST“ v Trstu.

Tovariši, člani N. D. O.!

Podpisani Vam naznanja, da je otvoril svojo novo gostilno

Trattoria al Ginnasio

(Gostilna pri Gimnaziji)

v ulici dello Scquero nuovo 7. kjer se postreže vsacemu in vsem ravno tako in po istih cenah, kakor prej v gostilni „Pri stari breskvi“.

Priporoča se za obilen obisk

Hinko Kosič.

Naš tovariš in ud N. D. O.

Anton Novak

je odprl

svojo brivnico v ulici Settefontane šte. 13.

ki se tem potom priporoča vsem tovarišem in Slovincem sploh za mnogobrojen obisk. Sprejme mesčenike po najnižji ceni.

AUSTRO-AMERIKANA - TRST

Redna brzoplovba mej Trstom, Italijo, Grško, Severno in Južno Ameriko.

Prvi odhodi iz Trsta:

18. Septembra parnik „Oceana“ Nowi-York via Patrasso-Palermo.

30. Septembra parnik „Francesca“ v Buenos-Aires via Almeria-Las Palmas Rio de Janeiro.

25. septembra parnik „Argentina“ Nowi-York via Patrasso Palermo.

Veliki transatlantski parniki z dvojnim vijakom, preskrbljeni z obširnimi in luksoznimi inštalacijami, za potnike I. in II. razreda. — Marconijev brzojav.

Za informacije se je oglašiti pri ravnateljstvu v Trstu, ulica Molina Ploccolo št. 2. ali pa h kateremu si bode agentu ali korespondentu družbe.

Novo pogrebno podjetje

se je preselilo v Corso št. 49. (vokal Trg Goldoni).

Zaloga oprave ulica Massimo D'Azeglio št. 18.

Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprti, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rakve; čevlje, vence in umetnih cvetic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: VOŠČENE SVEČE.

Cene nizke, da se ni bati konkurence.

Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo

Telefon št. 1402

HENRICH STIBELJ in drugi.

PEKARNA in - VINKO SKERK

SLADČICARNA

TRST, ul. Acquedotto 15, podružnica ul. Miramare 9.

V moji pekarni se vdobi vsaki dan trikrat frišen kruh in se dovaža vsak čas tudi na dom. Dobi se tudi najfinejše moke iz najboljših mlinov biškote in posebno pa specialiteto za čaj. — Dobi se tudi veliko izbero buteljnk ruma in vsake vrste čaja ter vse to po najnižji ceni.

Splošnovanjem VINKO SKERK.

Zaloga obuvala in čevljarskimojster

JOSIP STANTIČ

Zalagatelj c. kr. redarstvene straže, c. kr. glavnega carlinskega urada in skladišča, c. kr. priv. lloyd. orož. c. kr. finančne straže v Trstu, Kopru in Pulju.

TRST. — Ul. Rosario št. 2. — TRST.

priporoča svojo bogato zalogo raznovrstne obuvale za gospode, gospe in otroke.

Prodaja najboljših voščilo (biks) C. in M.

Velika izbora Galosch

— Cene nizke. —

— Postrežba točna. —

Člani „N. D. O.“! Pozor!

V trgovini jestvinami

ANTON ŽERJAL, v ulica BELVEDERE št. 3.

in v Filijalki A. ŽERJAL, v ul. Oommerciale št. 18. dobite vsi K 1.— blaga zaston ako nakupite za K 50.— blaga. Na zahtevo pošlje blago na dom.

Telefon št. 699.

Telefon št. 699.

„TRŽAŠKA POSOJILNICA IN HRANILNICA“

registrovana zadruza z omejenim poroštom.

Piazza della Caserma št. 2, I. n. — TRST — V lastni hiši. (Vhod po glavnih stopnicah). — TELEFON št. 952.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po

4 1/2 %

Rentni davek od hranilnih vlog plačuje zavod sam. Vloga se lahko po 1 K. Posojila daja na vknjižbo po dogovoru 5%—6%, na menjice po 6%, na zastave po 5 1/2% in na amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru.

Uradne ure: od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—5. popoldne. Izplačuje se vsaki dan ob uradnih urah. — Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Ima najmodernejše urejeno varnostno celico za shrambo vrednostnih papirje, listin itd. kakor tudi hranilne pušice, s katerimi se najuspešneje naaja štediti svojo deco.

Poštno-hranilnični račun 816004.

Konsumna zadruza N. D. O.

Prodajalna: ulica Bosco 17.

Telefon: šte. 23-21.

Tovariši!

Čisti dobiček tega Vašega prvega gospodarskega podjetja je namenjen le Vam in Vaši sveti stvari!

Slavnemu občinstvu in posebno članom „N. D. O.“ priporoča podpisani svojo dobroznano

„Kavarno Universo“

na trgu della Caserma št. 1, tik „Narodnega doma“, kjer ima na razpolago najfinejše likerje ter tukajšnje in zunanje slovenske, italijanske in nemške časnike, kakor tudi najboljše ilustrirane revije.

Za obilni obisk se priporoča vdani

Fran Bojc.

Kje morate kupovati harmonike ???
Kje drugje nego v domači česki tovarni harmonik — — —

Josef Hlavaček

v Louneck (Česko)

Tam dobite najboljše, na mnogih razstavah odlikovane harmonike.

Specialita: s heligonovim basom

Pišite pe cenik.

500 harmonik v zalogi.

Podpirajte domačo obrt, domače rokodelstvo. Ne nosite težko prisluženih novcev svojim narodnim neprijateljem.

: Pekarna Mreule :

v Rojanu, ulica Montorsino št. 7
ima na razpolago

vedno svež kruh
in vsakovrstne najfinejše sladšče.

Sprejema naročila.

Slovenski delavci!

Postrežem Vam z kozarcem dobrega in pristnega vina v svoji gostilni

„Pepi Moro“

Belvedere 49.

ter tudi vsaki dan z vsakovrstnimi mrzlimi in gorkimi jedmi.

Za obilen obisk se priporoča

Ivan Škerjanc.

Podpisani priporoča sl. občinstvu in članom „N. D. O.“ svojo

Pekarno, sladščiarno in tov. biškotov

v ulici del Belvedere št. 57.
kjer ima na razpolago

vedno svež kruh
raznovrstne sladšče in najfinejše likerje.

Sprejema tudi naročila za torte, potice, pince itd.

Vdani
LOVRENO REBULA.

Podpisani priporoča sl. občinstvu svojo

pekarni in sladščiarni

v ulici CASERMA 17, in na TRGU CASERMA 4, kjer ima na razpolago vedno svež kruh, najfinejše sladšče, potice itd. ter razne likerje in vina v buteljkah.

Udani

Alojzij Gul.

Podpisani priporoča sl. občinstvu svojo dobroznano žganjarno

v ulici Miramar I, nasproti kolodvora južne železnice, kjer toči najpristnejši kranjski brinjevec, vipavski tropinovec in prve vrste slivovec itd. Ima na razpolago tudi razne sirupe in druge likerje.

Ferdinand Pečenko.

Filip Ivanišević
: zaloga dalmatinskega vina :
lastni pridelek v Jesenicah pri Omišu
v ulici Valdirivo 17 (Telefon 1405)
v kateri prodaja na malo in veliko. — Nadalje priporoča slav. občinstvu svoje gostilne „All' Adria“ ul. Nuova št. 11 in „Al fratelli dalmati“ ul. del Zudecehe št. 8 v katerih toči svoja vina I. vrst.

Civilna in vojaška krojačnica

Pavel Pestotnik

Trst — ul. Farneto št. 46 — Trst

se priporoča

slavnemu občinstvu in posebno članom

„N. D. O.“

Cene najnižje. — Delo solidno. — Postrežba — točna. —

Zaloga likerjev v sodčkih in buteljkah

Jakob Perhanc

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah. Postrežba točna. Cene zmerne. Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Civilna in vojaška krojačnica

Bogata zaloga tu- in inozemskega blaga in vseh predmetov spadajočih v krojaško obrt.

Odlikovan dne 5. aprila 1906. v Parizu s častno diplomom, častnim križcem in zlato kolajno in v Bruxelles-u z največjo odliko „GRAND PRIX“ diplomu.

Naročbe se izvršujejo točno in se dostavljajo na dom August Štular.

TRST, via delle Poste 12. I. nadst. (nasproti Smolarsove papirnice).

Člani „N. D. O.“ dobe 2% popusta, ako nakupujejo v trgovini jestvin

Jvan Wiegele & dr.

.. (Matija Millionig) ..

ul. C. Ghega št. 10.

Pekarna in slaščiarna

Benedikt Šuban

TRST, - ulica dell'Istria št. 12. - TRST

e preskrbljena s kruhom lastnega izdelka ter veliko izbero vsakovrstne mcke in mandorlate najboljše vrste. Svež kruh 3-krat na dan.

Postrežba na dom

Pekarna

Valentin Kukanja

vogal ul. Molin a Vento in Gastaldi

ima na razpolago

— vedno svež kruh —
in vsakovrstne sladšče.

Podpisani priporoča svojo

GOSTILNO

v ul. dell'Istria 658

kjer toči najizvrstnejša istrska vina in dalmatinski opolo. Postreže lahko tudi z mrzlimi in gorkimi jedili.

G. Babič.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel

pekarno in sladščiarno

Campo Belvedere št. 2

kjer ima na razpolago trikrat na dan svež kruh in razne sladšče, potice itd.

Udani

Filip Trobec.

Slovani! Tovariši!

Dajam Vam naznanje, da sem odprl

.. novo slovensko ..

BRIVNICO

v ulici del Bosco št. 1.

vogal Piazza Barriera vecchia

Toplo se priporočam slav. občinstvu za mnogobrojen obisk. Jamčim za čisto in dobro postrežbo.

SVOJI K SVOJIM!

S spoštovanjem

Miroslav Kovačič,

brivec.

— Pekarna i slaščiarna —

Josip Pahor - Trst

ulica Madonnina št. 39.

ima na razpolago slav. občinstva 3-krat na dan svež kruh lastnega izdelka, vsakovrstno moko, raznovrstne sladšče in izdeluje najboljše biškote. — Sprejema naročila za torte, pince, potice itd., ter postreže na dom. Telefon št. 1190.

Na novo urejena

: Pekarna Karol Trošt :

TRST, - Campo S. Giacomo št. 20. - TRST
(nasproti cerkve sv. Jakoba)

ima na razpolago vedno svež kruh, vsakovrstne sladšče, čokolado itd., kakor tudi najfinejše likerje.

Gostilna društva Jadran

ulica S. Marco št. 17.

toči najboljša

vipavska

in istrska vina

Gorka in mrzla jedila so vedno na razpolago, kakor tudi slovenski časopisi. — Najnovejše avtomatične orglje, katere svirajo izbrane slovenske komade.

Postrežba točna.

Cene zmerne.

Za dobrohotni obisk se priporoča

Odbor društva „Jadran“

Vinko Kante.

IVAN KOŠMERLI IVANOV

priporoča svojo

TRGOVINO Z JESTVINAMI

v ROJANU, ul. Montorsino št. 7.
kjer ima na razpolago vsakovrstne kolonijalije in druge jestvine, kakor tudi razne delikatese, najboljše vina in pivo v buteljkah.

.. Vsi Slovenci v slovensko trgovino! ..

V. DOBAUSCHEK

TRST, ul. Giosuè Carducci 11 (prej ul. Torrente), TRST.

Čitajte vsi!!

Najprijetnejši čas, konec poletnega časa, in da storim prostor v zalogi novim jesenskim in zimskim dohodom blaga.

Prodajam v moji zalogi po neverjetno nizkih cenah.

Možke obleke volnene od 14 K naprej
Možke črne obleke „ 14 „
Obleke volnene za otroke ki se dajo prati „ 2 „ 40 „
Volnene za otroke „ 2,00 „
Možki jopiči „ 2,80 „
Hlače možke volnene „ 4,00 „
Hlače za dečke „ 1,80 „
10.000 parov delavskih hlač najmočnejše vrste od K 2-20, naprej

Se nikdar tako nizkih cen do sedaj!

Vporabite priliko!

Črni klobuki za možke od K 2-20 naprej.

Poleg tega velika izbira vsakovrstnih oblačilnih predmetov za možke in dečke po jako ugodnih cenah, mali kostimi, bele in pisane rokodelske srajce, maje, spodnje hlače, nogavice, ovratniki zapestniki naprsniki kravate, naramnice, žepne rute, črni klobuki in moške kape

Lastna krojačnica. — Izgotovljajo se obleke po meri.

Govori se slovensko.

Delniška glavica:
K 10.000.000.
Telefon 19-95.

OSREDNJA BANKA
Podružnica v Trstu — Piazza del Ponterosso 3.

ČEŠKIH HRANILNIC
Vlog okoli:
K 100.000.000
Naslov za brz.: SPOROJANKA

4%

vloge na knjižice.

MENJALNICA. — BANČNO TRGOVANJE VSEH VRST. — Centrala denarnih

zavodov avstro-ogrskih. — Izdaja sirotinsko-varne 4% bančne obligacije.

Premijene vloge

4³/₄%

-- JADRANSKA BANKA v TRSTU --

Via della Cassa di Risparmio št. 5 (lastno poslopje).

KUPEJE IN PRODAJA
VREDNOSTNE PAPIRJE
(RENTE, OBLIGACIJE, ZASTAVNA PISMA,
PRIJORITETE, DELNICE, SREČKE i. t. d.)

— VALUTE IN DEVIZE —

PREDUJMI NA VREDNOSTNE PAPIRJE IN BLAGO
LEŽEČE V JAVNIH SKLADIŠČIH.

Eskompt menic in inkaso, borzna naročila
SAFE-DEPOSITS

Promese k vsem žrebanjem. — Zavarovanje srečk.

Menjalnica

4¹/₄%

VLOGE NA KNJIŽICE.

— TEKOČI IN ŽIRO RAČUN —

VLOŽENI DENAR OBREŠTUJE

SE OD DNE VLOGE DO DNE VDIGA.

STAVBNI KREDITI - KREDITI PROTI

DOKUMENTOM VKRCAJKA. — — —

Uradne ure: 9 — 12., 2-30 — 5.30. — Brzjavlj.: „JADRANSKA“ — Trst. — Telefon: 1463 in 793.

Restavracija,
cene zmerne.

Trst — Grand Hôtel BALKAN — Trst

Kavarna,
cene zmerne